

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 18 kwietnia 2016 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi- Śródmieścia w Łodzi w sprawie z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P. przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w Ł. o zapłatę kwoty 1.187,08 zł w punkcie 1 – zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 563,21 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 31 marca 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty; w punkcie 2 – oddalił powództwo w pozostałym zakresie; w punkcie 3 - zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 436,56 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania; w punkcie 4 – zasądził od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego dla Łodzi- Śródmieścia w Łodzi kwotę 90 zł tytułem brakującej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego oraz w punkcie 5 - zasądził od powoda na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego dla Łodzi- Śródmieścia w Łodzi kwotę 60,52 zł tytułem brakującej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego, sygn. akt XIII GC 973/15 (wyrok k. 116, uzasadnienie wyroku-transkrypcja ogłoszonego uzasadnienia k.121-122).

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany, zaskarżając go w części – co do punktu 1, 3 i 4 i zarzucając:

1. naruszenie prawa materialnego przez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, w szczególności:

- art. 822 k.c. w zw. z art. 436 k.c., art. 361 § 1 i 2 k.c. i art. 354 k.c. poprzez przyjęcie, że w sytuacji wynajęcia pojazdu za stawkę 627,30 zł brutto za dobę, stawką dobową pozostającą w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem wywołującym szkodę jest stawka wynajęcia pojazdu z segmentu D w kwocie 298,89 zł brutto jako najwyższa stawka z przedziału cenowego od 128 zł do 243 zł netto, czyli 157, 44 zł – 289,89 zł brutto, a tym samym jest to zgodne z celem społeczno – gospodarczym zobowiązania i nie stanowi przyczynienia poszkodowanego do zwiększenia rozmiarów szkody,

- art. 822 k.c. w zw. z art. 436 k.c. i art. 361 § 1 i 2 k.c. poprzez przyjęcie, że wysokość szkody wynosi 563,21 zł bez uwzględnienia, że w toku procesu pozwany zapłacił kwotę 430,50 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 31 maja 2015 r. do dnia 21 lipca 2015 r.,

2. sprzeczność istotnych ustaleń sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego przez przyjęcie, że odpowiednią stawką dobową do wynajęcia pojazdu zastępczego należącego do segmentu D jest stawka najwyższa z przedziału cenowego określonego przez biegłego od 128 zł do 243 zł netto, czyli 157, 44 zł – 289,89 zł brutto przy faktycznym wynajęciu pojazdu za kwotę 627,30 zł brutto

Na tej podstawie skarżący wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonym zakresie poprzez zasądzenie na rzecz powoda kwoty 158,02 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 31 marca 2012 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz z odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty, a w pozostałej części oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu według zasady stosunkowego rozliczenia i zwrot kosztów postępowania apelacyjnego (apelacja k. 124 - 125).

Strona powodowa nie złożyła odpowiedzi na apelację.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja częściowo zasługiwała na uwzględnienie.

Pomimo prawidłowo poczynionych w niniejszej sprawie ustaleń faktycznych w zakresie szkody w postaci kosztów najmu pojazdu zastępczego, Sąd Rejonowy określając zakres obowiązku odszkodowawczego pozwanego ubezpieczyciela nie uwzględnił okoliczności, że sama strona powodowa, wobec niekwestionowanego przez strony procesu dowodu z opinii biegłego sądowego, ograniczyła powództwo do kwoty 770,73 zł (2 dni x 298,89 zł brutto + kwota 172,95 zł – skapitalizowane odsetki za opóźnienie za okres od dnia 30 listopada 2012 r. do dnia 30 marca 2015 r.)

oraz odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 770,73 zł od dnia 31 marca 2015 r. do dnia zapłaty, a następnie, wobec żądania przez powoda łącznie kwoty 563,21 zł (protokół rozprawy z dnia 18 kwietnia 115 zł), nie uwzględnił okoliczności wpłacenia przez pozwanego na rzecz powoda w toku postępowania sądowego (22.07.2015 r.) kwoty 441,26 zł (pismo procesowe pełnomocnika powoda k. 109). Okoliczność ta nie była kwestionowana przez strony, a wynikała również z przedstawionej w sprawie decyzji o wypłacie odszkodowania z dnia 21 lipca 2015 roku (potwierdzenie wykonania operacji k. 113 i 114). Wobec czego za zasadny należało uznać zarzut naruszenia art. 822 k.c. w zw. z art. 436 k.c. i art. 361 § 1 i 2 k.c., co spowodowało konieczność skorygowania zaskarżonego rozstrzygnięcia. Prawdłowo zatem ustaloną kwotę 597, 78 zł brutto, przysługującego powodowi odszkodowania, określoną z zastosowaniem stawki 298,89 zł brutto za dzień przy niekwestionowanym okresie najmu pojazdu zastępczego (2 dni) oraz kwotę 172,95 zł - skapitalizowanych odsetek – łącznie kwotę 770,73 zł należało pomniejszyć o wpłaconą przez pozwanego w dniu 22.07.2015 roku z tego tytułu kwotę 441, 26 zł. (770,73 zł-441,26 zł =328,47 zł).

W pozostałym zakresie nie zasługiwały na uwzględnienie zarzuty apelacji dotyczące przyjęcia przez Sąd Rejonowy zawyżonej stawki za najem pojazdu zastępczego i naruszenia w tym względzie art. 822 k.c. w zw. z art. 436 k.c., art. 361 § 1 i 2 k.c. i art. 354 k.c.

Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił w oparciu o opinię biegłego z zakresu ekspertyz wypadków drogowych, techniki motoryzacyjnej, wycen wartości i kalkulacji napraw pojazdów, że zastosowana przez powoda stawka w wysokości 510 zł netto wykraczała poza zakres uzasadnionych stawek stosowanych na rynku lokalnym dla pojazdów o podobnym standardzie, a podstawą wyliczenia odszkodowania powinna być stawka w wysokości 243 zł netto (298,89 zł brutto), która stanowiła górny limit stawek stosowanych na rynku lokalnym dla pojazdu klasy D – odpowiedniej dla pojazdu uszkodzonego i wynajętego.

Nie ma więc racji skarżący podnosząc, że stawka w tej wysokości jest zawyżona, a zakres jego odpowiedzialności ogranicza się do kosztów najmu ustalonych z uwzględnieniem przeciętnej (średniej) ceny na rynku lokalnym. Zwłaszcza w sytuacji, gdy pozwany w postępowaniu przed sądem I instancji nie kwestionował dowodu z opinii biegłego sądowego. Pamiętać należy, że odpowiedzialność ubezpieczyciela obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego, a te w niniejszej sprawie zostały ustalone w oparciu o dowód z opinii biegłego sądowego.

Z tych też względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że obniżył zasadzoną w wyroku kwotę 563,21 zł do kwoty 328,47 zł oraz oddalił powództwo co do kwoty 234,74 zł i odsetek ustawowych oraz odsetek za opóźnienie od tej kwoty (punkt I wyroku), a w pozostałej części na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację jako bezzasadną (punkt II wyroku).

Zmiana wyroku co do istoty sprawy, spowodowała konieczność zmiany w wyroku w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach, które należało rozliczyć w oparciu o art. 100 k.p.c., tj. stosunkowo rozdzielić między stronami odpowiednio do wyniku sporu. Powód dochodził w niniejszym procesie kwoty 1617,58 zł, z czego zasadne było żądanie kwoty 770,73 zł (z której 441,26 zł zostało zapłacone przez pozwanego w toku procesu), a zatem wygrał spór w 48% i w takim zakresie należy się mu zwrot kosztów. Łącznie koszty procesu wyniosły 1715 zł., w tym koszty poniesione przez powoda -1098 zł (opłata sądowa od pozwu – 81 zł, 400 zł –zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego oraz koszty zastępstwa procesowego – 600 zł ustalone z uwzględnieniem § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu - tekst jednolity Dz. U. z 2013 r., poz. 461; opłata skarbową od pełnomocnictwa -17 zł) i koszty poniesione przez pozwanego - 617 zł (koszty zastępstwa procesowego ustalone z uwzględnieniem § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r., poz. 490). Zatem pozwany powinien ponieść koszty w kwocie 823,20 zł.(1715 zł x 48%), a skoro poniósł w kwocie 617 zł, to winien zwrócić powodowi kwotę 206,20 zł., co skutkowało obniżeniem przez Sąd odwoławczy zasadzonej od pozwanego na rzecz powoda z tytułu zwrotu kosztów procesu kwoty 436,56 zł do kwoty 206,20 zł.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł w oparciu o art. 100 k.p.c. Pozwany poniósł w tym postępowaniu koszty w wysokości 150 zł, w tym 30 zł – opłata sądowa od apelacji oraz 120 zł – wynagrodzenie pełnomocnika ustalone na podstawie § 10 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 2 pkt 1 w zw. z § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2015 r., poz. 1804). Apelacja pozwanego została uwzględniona w 58 % (z zaskarżonej kwoty 405,19 zł uwzględniono 234,74 zł), a zatem powód powinien w tym zakresie ponieść koszty procesu, co odpowiada kwocie 87 zł (150 zł x 58%), którą to Sąd Okręgowy zasądził na rzecz pozwanego w pkt III wyroku.